



Omvendelse
til Gud

GERALD FLURRY

Omvendelse til Gud

AV GERALD FLURRY

Dette heftet er ikke til salgs

Det er en gratis opplysningstjeneste i
offentlighetens interesse, utgitt av
Philadelphia Church of God.

Redaksjonell assistanse for dette
heftet ble gitt av Joel Hilliker

© 2014 Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt

Trykket i De forente stater.
Hvis ikke annet er nevnt, er Bibelsitatene
fra Norsk Bibel A/S, 1988

Vet du forskjellen på guddommelig sorg
og verdslig sorg? Dette heftet kunne
endre livet ditt dramatisk!

«SÅ LA MEG SI NOE OM OMVENDELSE AKKURAT HER, som jeg finner at folk flest ikke forstår,» skrev Herbert W. Armstrong i sin *Autobiography*, bind 1. «OMVENDELSEN som kreves som en *betingelse* for å bli virkelig omvendt ved å motta Guds Hellige Ånd, er noe langt annet enn folk flest antar. Det er uendelig mye mer enn ... bare å være enig med visse doktriner.

«Hvem enn du er, HAR DU, eller *har du hatt*, en AVGUD. Du har hatt en annen 'gud' foran den sanne, levende, Allmektige Gud. ... Det kunne kanskje være din egen FORFENGELIGHET ... eller din business eller yrket ditt. Veldig ofte er det *meningen til vennene dine*, familien din, gruppa di, eller til sosiale eller business kontakter.

«Men hva enn det er, den avguden må først bli KNUST, ØDELAGT – den må bokstavelig talt bli *revet ut av sinnet ditt*, selv om det gjør vondere enn å få alle tennene dine trukket ut, og kanskje et kjevebein også! ... Jeg vet ikke om noen bedøvelse som vil gjøre det behagelig. Vanligvis synes det å være mer ulidelig enn dødssmerter påført ved den grusomste tortur. ...

«Jeg var aldri *omvendt* før jeg ble brakt til den posisjonen der jeg innså min egen ubetydelighet, og Guds altomfattende STORHET – til jeg følte meg fullstendig pisket, beseiret. Da jeg begynte å betrakte meg selv som en verdiløs utbrent 'menneskelig søppelklump,' som ikke en gang var verdt å bli kastet på skraphaugen av menneskevrak, virkelig angrende for at jeg hadde innbilt meg at jeg var 'noen' – fullstendig og totalt og bittert LEI MEG for den retningen jeg hadde reist, og for de tingene jeg hadde gjort – virkelig og ekte angrende.»

Det er en veldig dyp omvendelse. Og som herr Armstrong sa, forstår ikke folk flest det.

Har *du* lært å omvende deg på den måten som herr Armstrong beskrev?

«Jeg fortalte Gud at jeg nå var klar til å gi meg SELV og LIVET mitt over til Ham,» fortsatte han. «Nå var det verdiløst, for meg. Hvis Han kunne bruke det, fortalte jeg Ham at Han kunne ha det! Jeg trodde ikke, dengang, at det var brukbart – selv ikke i Guds hender!

«Men la meg si til leseren, hvis Gud kunne ta den fullstendig beseirede, verdiløse, selverklærte fiaskoen som jeg hadde blitt redusert til, og bruke det livet til å utvikle og bygge det Han har gjort, KAN HAN OGSÅ TA DITT LIV OG BRUKE DET PÅ EN MÅTE SOM DU SIMPELTHEN IKKE KAN DRØMME OM – hvis *du* vil overlate det til Ham uten reservasjoner, og la det bli i Hans hender!» (mine uthevelser). Hvor mange av oss har gjort det?

«Det som har skjedd senere gir ingen ære til meg – men det viser igjen storheten i GUDS KRAFT til å kunne ta et verdiløst redskap og gjennomføre VILJEN SIN ved det!

«Men ikke tro at det var lett. Hvis en mor opplever fødselsveer så barnet hennes kan bli født, må de fleste av oss lide så vi kan bli født *på ny*, av Gud – selv på dette første unnfangelsesstadiet som vi kaller omvendelse!» (sammesteds).

Herr Armstrong beskrev en *fullstendig overgivelse* til Gud.

Herr Armstrong bygde opp et arbeid som mottok mer enn \$200 millioner årlig. Han var på 400 fjernsynsstasjoner ukentlig og publiserte et større blad, *Plain Truth*, med en sirkulasjon på 8 millioner. Gud brukte ham på en mektig måte.

Omvendelse er en livslang prosess. Å BLI OMVENDT ER Å HA GUDS TANKER – I STEDET FOR KJØDELIGE TANKER OG FØLELSER OG ØNSKER. Vi må tenke slik Gud tenker! Det er veldig vanskelig å gjennomføre, og et dypt tema å tenke på. Vi må vokse konstant i omvendelsen vår. Dåp er bare startpunktet.

Her er hvordan apostelen Paulus beskrev det: «Jeg vitnet både for jøder og for grekere om OMVENDELSE TIL GUD og troen på vår Herre Jesus Kristus» (Apostlene 20:21). Vi vet hvorfor vi må ha tro på vår Herre Jesus Kristus: Vi må tro på og akseptere offeret *Hans* for å bli forsonet med Gud og motta den Hellige Ånd. Men hvor dypt forstår vi OMVENDELSE TIL GUD?

DAVIDS SYND

I Bibelen er det mange gode eksempler på omvendelse til Gud. Et av de klareste er det til David.

David hadde en svakhet for vakre kvinner. Han hadde hatt dette problemet en stund – han hadde mislykkes å overvinne det. Og forferdelige ting eksploderte i Israel som et resultat av den synden. Tusenvis led og døde.

En dag skjedde det at Batseba, kona til en av Davids fremste kapteiner, badet naken på en takterrasse. Hun må ha visst at David kunne se henne. Mannen hennes var av sted i krigen, og mens han var fraværende viste hun ikke noen stor lojalitet til ham. David tok en avgjørelse den kvelden som var brent inn i hukommelsen for resten av livet hans – en som han led over fra det tidspunktet, på grunn av hva han gjorde imot hele Israel.

Batseba ble gravid, og David hadde et stort problem på hendene. Så han begynte å legge planer. Han sendte et budskap til Batsebas ektemann, Uria, om å komme hjem og være hos kona si. Men Uria hadde mer karakter enn David på denne tida. Han ville ikke ligge hos henne mens medsoldatene hans fremdeles var ute i strid. Så den første planen til David virket ikke.

David kom opp med plan nummer to. Noen prøvde å skjenke Uria full, slik at han *da* ville ligge hos Batseba. Men Uria ville fremdeles ikke samarbeide.

David ble desperat og kom lenger og lenger bort fra Gud. Den tredje planen var likevel den ondeste. Han instruerte Urias kommandant om å sende ham til frontlinja av den heteste delen av striden, slik at han ville bli drept. Og det er akkurat hva som skjedde.

Ting syntes å gå bra i noen få måneder. David tok Batseba som sin hustru. David trodde at han hadde sluppet unna med alt.

Men da kom en profet fra Gud på scenen. *David var i ferd med å lære en dyp lekse om omvendelse.*

«Og Herren sendte Natan til David. Da han kom inn til ham, sa han til ham: Det var to menn i en by, en rik og en fattig» (2 Samuel 12:1). Profeten Natan begynte å utfolde denne historien for David, om en rik mann med mange lam, og en fattig mann som var inderlig glad i det lille lammet sitt. Han

sa at den rike mannen tok imot en reisende, og i stedet for å ta et lam fra sin egen flokk, «tok [han] den fattiges eneste lam og laget det til for mannen som var kommet til ham» (vers 4).

Denne historien opprørte Davids følelser: «Da ble David mektig vred på den mannen, og han sa til Natan: Så sant Herren lever: Den mann som har gjort dette, skal dø» (vers 5). En alvorlig dom! *Denne mannen burde dø*, sa han, *fordi han ikke viste barmhjertighet* (vers 6). Han forsto ikke at han snakket om hvordan han selv hadde behandlet Uria.

På det tidspunktet brakte Natan Davids synder fram i lyset. «Du er mannen,» sa han til ham (vers 7).

DAVIDS ERKJENNELSE

«Hvorfor har du FORAKTET Herrens ord og gjort det som er ondt i hans øyne?» spurte Natan. Et vanskelig spørsmål! «Hetitten Uria har DU slått med sverdet. Hans hustru har du tatt til hustru for deg selv, og ham har du drept med Ammons sverd» (vers 9). *Du var den som gjorde dette, David, sa Natan, selv om du selv ikke løftet sverdet.* Gud visste alt om det – alle detaljene i Davids grusomme synd. På en eller annen måte hadde David kommet så langt bort fra Gud at han tenkte at Gud ikke visste om det.

Denne synden rev livet til Batseba fra hverandre. Familien hennes var ødelagt, og til og med babyen hennes, som David var far til, døde. Hele Israel fant ut om det. Alle måtte få vite det fordi David ikke tok seg av problemet da han skulle ha gjort det.

Mens alt dette skjedde, tenkte Davids sønn Absalom: *Vel, han er ikke kvalifisert til å styre. Gud har vist det. Jeg tar over.* Og han sto opp og ledet israelittene etter David, og 23 000 av dem endte opp med å bli drept. Alt på grunn av Davids synd.

«Så skal sverdet aldri vike fra ditt hus, fordi DU HAR FORAKTET MEG og tatt hetitten Urias hustru til hustru for deg selv» (vers 10). Ble Gud altfor dramatisk og emosjonell her? *Du har foraktet Meg – Gud!* sa Han til David. Les versene 11 og 12, der Gud slår ham med en veldig hard dom. David var Israels konge – han var ansvarlig for alle. Han ble straffet deretter.

Legg nå merke til Davids respons. «Jeg har *syndet mot Herren*» (vers 13). En veldig interessant respons. Han sa ikke

at han hadde syndet mot Uria eller Batseba eller hele Israel. Etter all den ødeleggelsen han hadde endt opp med å forårsake i så manges liv, var den største bekymringen hans hva han hadde gjort mot Gud.

Når du synder, innser du at du synder MOT GUD?

«Og Natan sa til David: Så har Herren også borttatt din synd, du skal ikke dø. Men *fordi du ved denne gjerning har gitt Herrens fiender grunn til å SPOTTE*, så skal også sønnen du har fått, visselig dø» (versene 13-14). Når vi synder, gir vi folk sjansen til å spotte Gud. Vi kan bringe alle slags problemer inn i Kirken. Grunnen er at *vi representerer Gud*.

SALME 49

Alle salmene 49, 50 og 51 snakker om Davids omvendelse fra synden sin.

«Hør dette, alle folk! Vend øret til, alle dere som bor i verden» (Salmene 49:2). Han gjorde en offentlig bekjentgjørelse til hele verden. David åpenbarte hjertet sitt i disse salmene på en måte som få andre ville kunne gjøre det. Ta dette i betraktning: Vi har satt musikk til disse salmene og synger dem i dag.

I vers 5: «Jeg vil bøye mitt øre til visdomsord» snakker om lignelsen som Natan fortalte ham – en lignelse som David aldri glemte.

«Hvorfor skulle jeg frykte i de onde dager, når mine forfølgers ondskap omgir meg?» (vers 6). David beklaget seg over den tidligere holdningen sin: *Hvorfor skulle jeg være redd? Jeg er kongen – kan ikke konger slippe unna med synd? Men han visste nå at han ikke kunne bringe Uria tilbake: «En mann kan ikke utløse en bror, han kan ikke gi Gud løsepenger for ham ... så han skulle bli ved å leve evig og ikke se graven» (versene 8, 10). Jeg er hjelpeløs og kan ikke hjelpe ham, selv om jeg er en konge. Jeg kan ikke utløse ham, eller gi ham evig liv. Hva kan jeg gjøre?* undret David seg.

«- for utløsning av deres sjel er for dyr, og han må avstå fra det til evig tid -» (vers 9). David innså behovet for Kristus' offer. Det ville være masse urettferdighet i denne verden som aldri ville bli løst på rette måten, hvis det ikke var noen som ville gjenoppvekke oss, og gi oss en mulighet til å bli født inn i Guds Familie.

«Nei, han ser den. De vise dør, dåren og den uforstandige omkommer alle sammen og etterlater sitt gods til andre. De tenker i sitt hjerte at deres hus skal stå til evig tid, deres boliger for alle slekter. De kaller opp sine jorder etter sine navn. Men et menneske i all sin herlighet blir ikke stående, han er lik dyrene som ødelegges» (versene 11-13). Folk tenker, kanskje bare ubevisst, at de vil leve evig, men til slutt, dør de akkurat slik dyr gjør. Alle mennesker dør, og det er slutten på det, sa David (versene 14-15).

Når du synder, ser du kanskje hvordan synden din sårer andre mennesker. Det er hva David så her. Men har du *omvendelse til Gud*? Du må passe deg så du ikke bare føler en menneskelig sorg over synden din, fordi det ikke vil få deg til å overvinne problemene dine. Omvendelsen vår må stige over det menneskelige nivået. Det er bare *guddommelig sorg* – omvendelse til Gud – som vil få deg til å overvinne.

Så på dette tidspunktet hadde David fortsatt mer å lære om omvendelse.

SALME 50

«Jeg vil ikke irettesette deg for dine slaktoffers skyld – dine brennoffer er alltid for meg» (Salmene 50:8). David hadde ofret – mens han syndet – og Gud sa: *Det betyr ingenting for meg, David*. Alt tilhører Gud (vers 11). Han trenger ikke noe av det fra oss. Disse ofrene var bare for å peke folk til Kristus' offer. *Det er ofret som vi trenger å bekymre oss over.*

Når du synder, støter *du* et spyd inn i siden til Kristus. Det er grunnen til at Han døde – fordi *du og jeg synder*. Hvis ingen andre enn deg noensinne kom inn i Guds Rike, måtte Kristus likevel ha utsatt Seg for den grusomme henrettelsen. Det er en skremmende straff for synd, og noen må betale den. Det er slik det må være, ifølge Guds lov.

Gud virkelig irettesatte David her. «Du hater jo tukt og kaster mine ord bak deg» (vers 17). David hadde kommet til det punktet at han *hatet* Guds Ord, og loven Hans. Han var kongen, som var ment å skulle sette eksemplet for Israel. Så Gud var sint på David med rette! David hadde glemt paktens sin med Gud.

Vi må også inngå en pakt med Gud ved dåpen.

Les versene 18-20. Gud blir spesifikk angående skylden som var på Davids hode. Han hadde begått tyveri, utroskap, mord, svik, sladder – en mengde fryktelige synder. «Dette har du gjort, og *jeg har tidd*. Du tenkte jeg var som du. Men jeg vil straffe deg og stille det fram for dine øyne» (vers 21). Gud hadde latt det gå ni måneder før Han gjorde noe med Davids synd. Hvorfor? *Fordi Han ga David en sjanse til å omvende seg*. Men David gjorde det aldri. Han begynte å tenke, *Gud tenker akkurat slik jeg gjør – jeg er på rett vei*. Men *Gud tenker ikke slik som oss!* Vi må få tankegangen vår på linje med Hans. Han vil ofte vente på at vi skal omvende oss, akkurat slik Han gjorde med David. VI ØNSKER Å VÆRE SIKKER PÅ AT VI ALDRI VIL LA HAM VENTE ALTFOR LENGE.

Gud var tålmodig med David, og Han er tålmodig med oss. Hvis du *virkelig* ser syndene dine, vet du at det er sant. Han er tålmodig og tilgivende. *Men du er ikke hevet over loven*. Ingen av oss er det! David hadde tenkt at han var. Men Gud irrettsatte den holdningen. ALLE ER UNDERLAGT LOVEN. DET ER GRUNNEN TIL AT KRISTUS DØDE – FORDI EN STRAFF ALLTID MÅ BLI BETALT FOR LOVEN.

Salme 50 viser at David omvender seg mer bitterlig. Han lærte om omvendelse til Gud. Det går mye dypere enn bare å erkjenne det faktumet at, si, som en forelder gjør det vondt når barna våre gjør noe galt. Vi kan relatere til Gud på det planet, men omvendelse til Gud går mye dypere enn det.

GUDS GODHET

«Men du, menneske, som dømmer disse som gjør slikt, og selv gjør det samme – mener du at du skal unngå Guds dom? Eller forakter du hans rikdom på godhet og overbærenhet og tålmodighet? Vet du ikke at *Guds godhet driver deg til omvendelse?*» (Romerne 2:3-4). Det er åpenbart at omvendelse er av den Hellige Ånd. Men her sies det at det er *Guds godhet* som leder oss dit.

Skjønner du hvor god Gud er? Hvor god Han er mot deg? Hvor mye Han har gitt deg? Når vi evaluerer oss selv og sammenligner oss med Guds godhet, ser vi hvor onde vi er. SAMMENLIGN DIN GODHET MED GUDS GODHET, og da kan du
fortsetter på side 10

Hvordan å unngå synd

Innser du at hvis det er galt å gjøre en viss ting, er det også galt å nære tanker om den tingen i sinnet ditt?

«Alle har syndet,» sier Skriften.

Hva er forresten synd?

Guds definisjon er: «Synd er lovbrudd» (1 Johannes 3:4) – KJÆRLIGHETENS lov, som definert i De ti bud.

Jesus sa: «Det som kommer ut fra mennesket, det gjør mennesket urent. For innenfra, fra menneskehjertet, er det de onde tankene kommer: utukt, tyveri, mord, hor, griskhet, ondskap, svik, utskeielser, ondt øye, spott, hovmod, uforstand [alt brudd på loven – De ti bud]» (Markus 7:20-22).

«**ALLE** har syndet,» sier Skriften. Og hvilket menneske, spesielt hvilken kristen, er det ikke som gang på gang har opplevd den kampen mot synd, som blir beskrevet av apostelen Paulus? «For det jeg vil, det gjør jeg ikke. Men det jeg hater, det gjør jeg. ... Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke. Men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg» (Romerne 7:15, 19). Hvem er det som ikke har **TAPT** den kampen, kanskje mange ganger?

Ikke noe menneske kan selvfølgelig, av seg selv, leve uten å synde. «For mennesker er det umulig,» sa Jesus, «men for Gud er alt mulig.»

Og Paulus fortsetter (Romerne 8:4, 14) å vise at den eneste **FRELSEN** fra dette «dødens legeme», er gjennom Jesus Kristus og den iboende krafta til Guds Hellige Ånd – «for at **LOVENS RETTFERDIGHET** skulle bli oppfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter **Ånden** ... de er Guds barn.»

Ja, men også vi har **VÅR** del i det. Og alt er sentret i **SINNET**.

OMVENDELSE fra synd betyr, bokstavelig, å endre sinnet med hensyn til synd. Hvis vi omvender oss og blir døpt, og aksepterer Jesus Kristus som Frelser, er løftet at vi **SKAL** motta den Hellige Ånds gave og «bli fornyet i deres ånd og sinn» (Efeserne 4:23). Tilstedeværelsen av den Hellige Ånd er **FORNYELSEN** av sinnet.

Hvordan er det at synd faktisk skjer? «Men enhver som blir fristet, dras og lokkes av sin egen lyst [ønske]. Når så lysten [ønsket i **SINNET**] har unnfanget, føder den synd. Men når synden er fullmoden, føder den død» (Jakob 1:14-15).

FRISTELSEN er i sinnet. Når du tenker på ting som frister deg – lar tankene dine dvele ved det – vender det om i sinnet – enten det er et ønske om å GÅ et sted, å GJØRE noe eller å HA noe som du vet er galt – vil de tankene om det til slutt unnfange – lede til handling – og frambringe SYND.

Til sist GJØR du det du fortsatte å tenke på, som du ønsket å gjøre. Hvis du fortsetter å tenke på det, vil du etter en stund være UTE AV STAND til å motstå det.

Det er grunnen til at du har mistet så mange av disse kampene mot synd – du fortsatte å tenke på det, ønske det, ville det.

Måten å unngå synd er å la Guds Ånd fylle sinnet. «La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden» (Kolosserne 3:2).

Måten du får en ting UT av sinnet på, er å putte en motsatt tanke INN I sinnet.

Jeg har så ofte lagt merke til foreldre til babyer strever så hardt med å «hysje på» babyen når den gråter. Det er enten noe som gjør vondt, som skulle bli fjernet, eller noe i sinnet til babyen som får den til å gråte eller sutre. Bare å si «hysj!» eller kommandere babyen til å slutte å bråke, gir vanligvis ikke veldig gode resultater.

Vi oppdro fire barn, og for lenge siden lærte jeg trikset med å få babyen til å bli stille ved å få oppmerksomheten dens på noe annet. I stedet for å kommandere den til å slutte å skrike, tiltrekk oppmerksomheten dens med en ny gjenstand – og få den til å bli interessert i å leke med den gjenstanden (jeg har ofte brukt fyllepennen min med utmerket resultat) – og før du vet, vil barnet ha glemt alt om gråten sin.

Prøv å bruke den samme metoden på deg selv. Men i stedet for materielle eller verdslige ting, skulle en moden person bruke selvdisciplin og sette sinnet sitt på åndelige ting. Åpne opp Bibelen din. Fyll studiet av noen åndelige temaer i sinnet ditt.

Neste gangen du blir fristet, prøv det. Be over det. Be Gud om å hjelpe deg. Se hvor raskt du begynner å vinne seieren over fristelse og synd, og hvor fantastisk du vil vokse åndelig og i KARAKTER.

—Herbert W. Armstrong
Hentet fra *Good News*, juni/juli 1983

begynne å se hvorfor vi virkelig trenger å omvende oss til *Gud* og ikke til menneske.

Hvor god er Gud? Tenk bare på Kristus' korsfestelse. Legg merke til 1 Mosebok 22. Etter at Abraham hadde bevist at han var villig til å ofre sønnen sin for Gud, sa den Gud som senere ble Jesus Kristus, dette: «Og han sa: *Jeg sverger dette ved meg selv*, sier Herren: Fordi du gjorde dette, og ikke sparte din sønn, din eneste sønn, så vil jeg storlig velsigne deg og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen ...» (1 Mosebok 22:16-17). Gud sverget *ved Seg Selv* da Han ga Abraham dette løftet. Med andre ord, Han fortalte Abraham: *Jeg kommer til å gi livet mitt for deg, eller Jeg kommer til å dø i forsøket. Fordi du har gjort denne gjerningen, vil min død betale for syndene dine og Jeg kommer til å bringe deg inn i familien min. Jeg sverger dette ved mitt eget liv.*

Ja, da Kristus kom til denne jorda, sto livet Hans på spill. Han kunne, faktisk, synde. Livet til Kristus var den største risikoen i menneskets historie. Men Han tok den fordi Han ønsket mennesker som Abraham, i Familien Sin – folk som ville gå og ofre sin egen sønn hvis det var nødvendig, og vite at Gud ville gjenopplive dem for å oppfylle et løfte (Hebreerne 11:17-19). Abraham hadde den slags tro og tillit til Gud, og Gud gjengjeldte den kjærligheten mange ganger mer. *Alle mennesker som kan omvende seg slik som deg, Abraham – vil Jeg gi livet mitt for. Jeg vet at hvis Jeg ikke kan klare det, er det ingen andre som kan det. Men Jeg kommer til å gjøre dette så vi kan bygge Guds Familie.* Det er den prisen det tok for at vi skulle kunne motta Guds Hellige Ånd.

HVIS KRISTUS HADDE MISLYKKES, VILLE GUD FADEREN HA SITTE I ISOLAT FOR RESTEN AV EVIGHETEN! Det er hva slags offer disse Gudene gjorde for oss. Vi kan glemme det i den ufølsomme, kjødelige tankegangen vår. Men Gud Faderen og Kristus gjorde det – og de gjorde det for *deg*. De vil at du skal være klar over det. Ikke på grunn av forfengeligheit, men så du vil forstå at *omvendelse må være til GUD!* Vi må forstå omvendelse hvis vi skal komme inn i Gudsfamilien.

Mediter dypt på Guds godhet! Den står i motsetning til *alt* vi ser i denne miserable, onde verden. Gud ville aldri engang *tenke* på å tillate Seg å gjøre det David gjorde. Han er ikke slik. Sinnet Hans er i alle detaljer i perfekt samsvar med loven Hans.

 EN SALME AV KRISTUS

David skrev Salme 22 før han hadde begått synden med Batseba. Etter omvendelsen sin, gikk han antageligvis tilbake til den salmen og brukte mye tid på å gråte over den – virkelig forstå den for første gang. Fordi den salmen kunne ikke gjelde David – den gjaldt bare Jesus Kristus.

«Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Langt borte fra min frelse er min klages ord» (Salmene 22:2). Dette er de orda som Kristus ropte ut, like før Han døde (Matteus 27:46). Kristus hadde blitt forlatt fordi *Han hadde blitt synd*. Det var første gangen i evighetens historie at Kristus noensinne visste hvordan det var å være forlatt av Gud, på grunn av synd! Kan du se *din del* i den smerten Kristus led i det øyeblikket?

Det var *ikke* umulig for Kristus å synde – slik noen av Guds egne folk har sagt! Han måtte ha tro på Gud hvert steg på veien. «Alle som ser meg, håner meg, vrenger munnen og rister på hodet: *Han har overgitt [stolt på, KJV] sin sak til Herren*. Nå får han utfri og berge ham, for han har ham jo så kjær!» (Salmene 22:8-9, DNB 1978; se også Matteus 27:43). Kristus *stolte* på Gud. Kan vi synde når vi gjør det samme? Selvfølgelig kan vi det. Og så kunne Kristus. Å si at det var umulig for Kristus å synde, tar all storheten ut av bragden Hans; det ødelegger offeret Hans! Kristus overga seg fullstendig til Gud – Han stolte på Ham på en måte som vi aldri har lært. Han vandret i tro, som vi må. Hvis det ikke var noen risiko involvert, ville det ikke være *tro!* HVORFOR VILLE HAN MÅTTE VANDRE I TRO, HVIS DET VAR UMULIG FOR HAM Å SYNDE? Han ville bare vært en robot.

«De spiler opp sin munn imot meg som en sønderrivende, brølende løve. Jeg er utøst som vann, og alle mine ben skiller seg ad. Mitt hjerte er som voks, smeltet inne i meg. Min kraft er opptørket som et potteskår, og min tunge henger fast ved mine gommer. I dødens støv legger du meg» (Salmene 22:14-16). Høres det ut som en som ikke kunne synde? Nei – dette er orda til en mann som var på kanten av stupet, og som ga absolutt alt Han hadde, for ikke å miste troen Sin! Kristus var *på kanten av stupet* på grunn av VÅRE SYNDER! Han gjenomgikk en FRYKTELIG juling på grunn av SYNDENE VÅRE! Se på dette fra Guds perspektiv. Han kunne lett ha sagt: *Ja, Jeg*

vet hva du gjorde mot Uria, Jeg vet hva du gjorde mot Batseba, og mot Israel – men HVA GJORDE DU MOT MEG? Du gjorde så Sønnen min døde! Og du gjorde så Faren Hans gjennomgikk de frykteligste kvaler! Også dette er grunnen til at omvendelse må være til Gud.

Synd er noe som må *forferde oss*. Vi må være klar over hva Kristus gjorde for oss. Voks i «*omvendelse til Gud, og troen på vår Herre Jesus Kristus.*» Ha tro på det offeret. Omvend deg deretter til Gud, som planla det hele. Du vet, særlig hvis du er en forelder, at Faren må ha lidd fryktelig sammen med Kristus.

Hvis du har problemer som fortsetter å komme tilbake i livet ditt, evaluer deg selv ved dette målet. OMVENDER DU DEG TIL GUD? Innse *ondskapen* din overfor Gud! David var en veldig ond mann, men han ble veldig rettferdig – så rettferdig at han vil styre over Israel for alltid. Det vil sikkert være folk som tjener under ham, som aldri begikk handlinger som var så onde som hans. Men forskjellen er, at David virkelig visste hvordan å omvende seg.

SALME 51

La oss fortsette å studere Davids salme om omvendelse. «Vær meg nådig, Gud, i din miskunnhet! ...» (Salme 51:3). David viste *ingen nåde* mot Uria – og likevel kunne han fremdeles komme til Gud og be om nåde. Det er slik Gud er, og David visste det. Hvor vidunderlig det er å ha en slik kjærlig, snill og *nådig* Gud – selv om VI noen ganger kan være så *nådeløse!*

Verset konkluderer: «Utslett mine overtredelser etter din store barmhjertighet!» Det var mer enn en synd involvert her. David hadde gjort omtrent alt det gale han kunne gjøre. Det er slik vi er, uten Gud.

«Tvett meg vel, så jeg blir fri for misgjerning, og rens meg fra min synd!» (vers 4). Hvor mange ganger har vi gått til Gud og bedt om at Han rens oss, og virkelig ment det? Det skal mot til å be Gud å vise deg hvor du ikke er ren, og til å be Ham om også å rens deg der. «For mine overtredelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg» (vers 5). David prøvde ikke lenger å skjule noe. Han brakte det rett der foran Gud og jobbet med det.

«*Mot DEG ALENE har jeg syndet*, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort – for at du skal være rettferdig når du taler, være ren når du dømmer» (vers 6). David kunne se Guds rettferdighet, han forsto Guds miskunnhet. Han *skammet* seg over å komme foran Gud etter hva han hadde gjort. Men Gud var til stede i Davids liv på en måte som Han aldri hadde vært tidligere.

David så menneskenaturen sin helt tydelig. «Se, jeg er født i misgjerning, og min mor har unnfanget meg i synd. Se, du har lyst til sannhet i det *innerste* av hjertet! Så lær meg da visdom i hjertets dyp» (versene 7-8). Tenker du likt som Gud? Gud ønsker sannhet i det innerste av hjertet – akkurat slik Han Selv har det. Han ønsker at vi skal tenke slik som Han tenker. Det er ikke nok å *late som* om vi tenker på den rette måten. Det må være *HVEM VI ER*, innerst inne. Dette er leksjonen som Gud lærte David. Sammenlign deg selv med andre og du kan tenke: *Hei, jeg gjør det slett ikke så verst*. Men sammenlign deg selv med Gud, og du vil virkelig forstå *omvendelse*. GUDS GODHET BRINGER OSS TIL OMVENDELSE.

David aksepterte virkelig Guds irettesettelse her. «Rens meg fra synd med isop så jeg blir ren! Tvert meg så jeg blir hvitere enn snø! La meg høre fryd og glede, la *de ben som DU HAR SØNDERKNUST, fryde seg*» (versene 9-10). Her er en flott innstilling: *Du har sønderknust bena mine, Gud – vil du nå få dem til å fryde seg?*

«Skjul ditt åsyn for mine synder, og utslett alle mine misgjerninger!» (vers 11). Dette er ekte omvendelse til Gud. David så på Guds godhet og var så skamfull over sin egen synd at han bare sa: *Gud, når jeg kommer framfor deg, vil du skjule ditt åsyn for meg?* Da Jesaja var i Guds nærvær, sa han at han var en mann med urene lepper (Jesaja 6:5). Det er en veldig angrende holdning. Du vil aldri komme foran Gud på denne måten hvis du sammenligner deg selv med andre mennesker heller enn til Gud.

EKSTREME TILTAK

Vi hører ofte at vi må bli lik barn, for å komme inn i Guds rike. «I samme stund kom disiplene til Jesus og sa: Hvem er den største i himlenes rike? Han kalt da et lite barn til seg og

stilte det midt iblant dem, og sa: Sannelig sier jeg dere: *Uten at dere omvender dere* og BLIR SOM BARN, kommer dere slett ikke inn i himlenes rike» (Matteus 18:1-3). Det høres lett nok ut – bare bli ydmyke som et lite barn. Da vil du være i Guds Rike og alt vil bli bra.

Men legg merke til, Kristus fortsetter: «Om din hånd eller din fot frister deg til fall, da hogg den av og kast den fra deg! Det er bedre for deg å gå halt eller vanfør inn til livet, enn å ha begge hender eller begge føtter og bli kastet i den evige ild. Og om ditt øye frister deg til fall, da riv det ut og kast det fra deg! Det er bedre for deg å gå enøyd inn til livet, enn å ha begge øyne og bli kastet i helvetes ild» (versene 8-9).

DET ER DENNE SLAGS HANDLING SOM MÅ TIL, FOR «Å BLI» SOM BARN!

Hvis du har et problem som du ikke kan få grep på, et område der du ikke er barnlig, sier Kristus: GJØR HVA DU ENN MÅ FOR Å OVERVINNE DET! Bli som et barn, og gå til store ytterligheter for å sikre at du forblir slik. Du kan ikke si: «Hør her, jeg vil ikke at noen skal fortelle meg hva jeg skal gjøre.» Kristus forlanger at vi holder *loven strengt!* Til og med å se på en kvinne med lyst er å betrakte som utroskap, og Kristus sier at vi figurativt trenger å rive ut øyet vårt, hvis vi ikke kan kontrollere det! (Matteus 5:27-30). Med mindre vi gjør det, forakter vi Gud slik David gjorde! Noen ganger må vi ty til ytterligheter for å overvinne.

RENT HJERTE

«Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg» (Salmene 51:12). Gud må skape et rent hjerte inni oss. David forsto her at ånden hans var helt feil, at Gud måtte skape og fornye Hans Ånd i ham.

David kan nesten ha mistet den Hellige Ånd gjennom denne episoden. Han ba: «Kast meg ikke bort fra ditt åsyn! Ta ikke din Hellige Ånd fra meg!» (vers 13). Du kan uten tvil begå grusomme handlinger og likevel ha Guds Ånd. Det er grunnen til at vi må forbli veldig nær til Gud. David lot svakheten sin få det bedre av ham, og det kostet ham nesten frelsen hans (Salmene 73:2). Hvis du etterlater litt

surdeig i livet ditt, vil den spre seg helt til hele sinnet ditt er fylt med surdeig (Galaterne 5:9). Vi kan aldri tillate oss *ikke* å omvende oss til Gud.

«Gi meg igjen din frelser fryd, og hold meg oppe med en villig ånd!» (Salmene 51:14). Merk deg – selv om David var ute og gjorde «spennende» ting som å begå utroskap, var all gleden hans blitt borte! Han var miserabel, fordi han brøt Guds lov. Det er ingenting som er spennende eller gledelig med det. Hvis vi bryter Guds lov, mister vi gleden vår. Den kan bare gjenoppvekkes ved omvendelse og deretter holde seg nær Gud.

David brukte virkelig denne hendelsen til å snu ting rundt. Han gikk videre med å gjøre store gjerninger for Gud. «Så vil jeg lære overtredere dine veier, og syndere skal omvende seg til deg» (vers 15). David ønsket å vende alle han kunne til Guds veier – å lære dem Guds lov. Og det er akkurat hva han gjorde. Og det gjør han faktisk fremdeles, ved eksemplet sitt og de vidunderlige orda sine.

«Fri meg fra blodskyld, Gud, min frelser Gud! ...» (vers 16). **HVILKEN BLODSKYLD? DRAPET PÅ JESUS KRISTUS! DAVID VISSTE AT KRISTUS VILLE MÅTTE DØ PÅ GRUNN AV SYNDENE HANS – DET VAR DET BLODET SOM HAN VIRKELIGE VAR SKYLDIG I, IKKE URIAS.** Forstår du at *du* er skyldig i blod? Ta ikke lett på syndene dine – det koster blodet til Jesus Kristus å betale for dem!

Den Gud som David ba til, var den Ene som til slutt måtte dø. David innså det! Og han var beveget over det. Selv om det offeret ennå ikke hadde skjedd fysisk, var det som om David var rett der blant de romerske soldatene, og tok det spydet og støtte det inn i siden Hans.

Som han sier i versene 17 og 18, Gud ønsker så mye mer enn brennoffer og slakteroffer. «Offer for Gud er en sønderbrutt ånd. Et sønderbrutt og sønderknust hjerte vil du, Gud, ikke forakte» (vers 19). Det som virkelig knuste David var, at han virkelig begynte å se hva han hadde gjort mot Gud – hva syndene hans ville utsette Kristus for! Og den sønderknuste ånden hans, som et resultat av dette, var akkurat den slags offer Gud så etter i ham.

David vil bli belønnet med en høy stilling i Guds Rike. Han vil styre over de 12 stammene til Israel (Jeremia 30:9;

Hosea 3:5). Da vil David lære dem hvordan de kan omvende seg slik han gjorde.

GUDDOMMELIG SORG KONTRA VERDSLIG SORG

Her er en beskrivelse av omvendelsen som hele Israel vil oppleve en dag. «Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyte nådens og bønnens Ånd, og de skal skue opp til meg som de har gjennomstunget. Og *de skal sørge over ham* SOM EN SØRGER OVER SIN ENBÅRNE SØNN, og klage sårt over ham SLIK SOM EN KLAGER OVER SIN FØRSTEFØDTE» (Sakarias 12:10).

Vi må streve hardt for denne slags omvendelse i dag. Vi er alle mordere av Kristus! VI HAR DREPT DEN FØRSTEFØDTE SØNNEN TIL VÅR ELSKEDE FAR! Og hvis vi tenker på samme måten som Gud, vil vi oppleve den samme intense følelsen over hva vi har gjort, som vi ville over å miste en førstefødt sønn!

Dette er kjernen i forskjellen mellom guddommelig sorg og verdslig sorg. «For når sorgen er slik Gud vil, fører den til *omvendelse og frelse*, og det angrer ingen. Men verdens sorg fører til *død*» (2 Korinterne 7:10, DNB 1978). Grunnen til at guddommelig sorg «angrer ingen» er fordi den gjør at du OVERVINNER synden din! Noen som har verdslig sorg, føler seg kanskje dårlig for en stund, men vil aldri overvinne problemene sine. Med guddommelig sorg skjer det kanskje ikke med en gang, men du vil ikke være fornøyd før du har overvunnet det problemet. Du kommer i kontakt med Gud, og du tar problemet til Ham, og du strever med hele ditt vesen å bli lik Ham på det området. Det er da du begynner å gjøre virkelig framgang.

REGJERING

Et siste punkt. Gud etablerer regjeringen Sin i Kirken for å hjelpe oss med denne prosessen. Det er en grunn til at prestene er der. «Kom i hu deres veiledere, de som har talt Guds ord til dere! Legg merke til den utgang deres livsferd fikk, og følg etter dem i deres tro. Vær lydige mot deres veiledere og rett dere etter dem. FOR DE VÅKER OVER DERES SJELER, og skal

avlegge regnskap for det. Se til at de kan gjøre det med glede og uten sukk, for ellers vil det ikke være til gagn for dere» (Hebreeerne 13:7, 17).

Noen ganger er omvendelse til Gud et spørsmål om å *akseptere irettesettelse fra prestene*. De våker over sjelen din. Gud ønsker at du har et godt samarbeid med dem – et gledefylt forhold, ikke tungt. Det betyr ikke at presten vil gjøre alt korrekt. Men Gud må ha regjering i Kirken Sin for å være i stand til å komme gjennom til oss noen ganger. Omvend deg til Gud, og ikke glem at Han har representanter i kjødet. Jeg har blitt irettesatt mange ganger i mitt liv, og det var ikke alltid gjort helt rett, men jeg prøvde alltid veldig hardt å akseptere sannheten – og noen ganger måtte jeg be veldig hardt for å gjøre det!

Dette er et område der vi trenger å gå til Gud og, lik David, si: *Herre, ransak meg. Åpenbar mine skjulte synder til meg. Jeg ønsker å bli lik et barn*. Hvis vi lar noe feste seg, vil det til slutt eksplodere så alle vil vite om det. Hele verden vil vite hvem som er hvem når Trengselen kommer! De vil vite hvem som er filadelfiere og hvem som er laodikeere – alt spill vil være slutt.

Her er hva sann omvendelse virkelig koker ned til: «La dette sinn være i dere, som var i Kristus Jesus» (Filipperne 2:5). Kristus' sinn må være i oss, så vi tenker slik Han gjør. «For Gud er den som virker i dere både til å ville og til å virke til hans gode behag» (vers 13). Det er ikke en menneskeanstrengelse. Kanskje *ønsker* vi ikke å overvinne et problem. Men Gud sier at Han vil *gi* oss det ønsket. **VI MÅ GÅ TIL GUD FOR ØNSKET Å OVERVINNE**. Hvis vi gjør det, lover Han at Han vil gi oss det ønsket. **OMVENDELSEN VÅR VIL VÆRE TIL GUD**, og da vil vi være i stand til å overvinne enhver hindring!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org

Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis:
1-800-772-8577

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen: Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Northampton NN5 9AL, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969, Durbanville 7551, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 375, Narellan, N.S.W. 2567, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God, P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn. Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States of America

NORWEGIAN—Repentance Toward God